

Kylmenneet kyyneleet

$\text{♩} = 150$ *Intro* C6 Sorvari / Vuorinen

C

1. Mä kyl - men-neet kyy - ne-leet

Dm7 Dm G7 C

pos - kel-tain pois - tan, ne kün - ni on jää - ty - neet.

Am Dm7

Ja mie - les - säm hil - jaa si - tä nyt

Dm G7 C

tois - tan, mik - si kä - vi - kään meil - le näin. 2. Nyt

Dm

nuo - ruu - den muis - to - jen ret - ket näin kul - jen, ne

G7 C

oh - jai - li on - nem-me tien. Ja muis - to - jen

C6 Dm7 Dm G7

lip - paas - ta kan - nen taas sul - jen, ne mie - les - säm ko - tui

C F C

vien. Mei - dän kul - kum - me tääl - lä niin vai - ke - aa

F C A7 D G7

on, ki - vi - nen on tie koh - ta - lon.

F Ddim A7 Dm

Sil - ti e - lä - mä jat - kuu kuin it - ses - tään, kun - nes koh - taam -

G7 C

Instrum. VÄLISOITTO

- me kul - kum - me pään.

KYLMENNEET KYYNELEET sivu 2

3. Saan läh - te - ä

C6 Dm7 Dm G7

C kul - ke-maan tie - tä - ni C yk - sin, on C6 pel - ko ain seu - ra-
Dm7
- nain. Dm En un - oh - taa si - nu - a kos - kaan voi
G7
läy - sin, vaik - ka o - len - kin niin yk - si - näin. F
F
Mei - dän kul - kum - me C tääl - lä A7 niin D vai - ke - aa G7 F on, ki - vi - nen
C on C tie koh - ta - lon. Ddim A7 Dm Sil - ti G7 e - lä - mä jat - kuu kuin C
F it - ses - tään, F kun - nes koh - taan - me C kul - kum - me Ddim pään. A7
Dm Sil - ti G7 e - lä - mä C jat - kuu kuin it - ses - tään,
kun - nes koh - taan - me kul - kum - me pään.

KYLMENNEET KYYNELEET

Säv. Markku Sorvari
San. Esko Vuorinen

A1. Mä kylmenneet kyynleet poskeltain poistan,
ne kiinni on jäätyneet.
Ja mielessäin hiljaa sitä nyt toistan,
miksi kävikään meille näin.

A2. Nyt nuoruuden muistojen retket näin kuljen,
ne ohjaili onnemme tien.
Ja muistojen lippaasta kannen taas suljen,
ne mielessäin kotiin vien.

B1. MEIDÄN KULKUMME TÄÄLLÄ NIIN VAIKEAA ON,
KIVINEN ON TIE KOHTALON.
SILTI ELÄMÄ JATKUU KUIN ITSESTÄÄN,
KUNNES KOHTAAMME KULKUMME PÄÄN.

A3. Saan lähteä kulkemaan tietäni yksin,
on pelko ain seuranain.
En unohtaa sinua koskaan voi täysin,
vaikka olenkin niin yksinäin.

B2. MEIDÄN KULKUMME TÄÄLLÄ NIIN VAIKEAA ON,
KIVINEN ON TIE KOHTALON.
SILTI ELÄMÄ JATKUU KUIN ITSESTÄÄN,
KUNNES KOHTAAMME KULKUMME PÄÄN.

SILTI ELÄMÄ JATKUU KUIN ITSESTÄÄN,
KUNNES KOHTAAMME KULKUMME PÄÄN.